

Facebook: HBL Kultur
Twitter: @hblwebb
Instagram: @hufvudstadsbladet

■ LiEDDUON med pianisten Tuula Hällström och basen Sami Luttinen kompletterar varandra utmärkt. FOTO: LAURA NYKÄNEN

Härlig nyansering, mustig klang

LIEDKONSERT

Sami Luttinen, bas; Tuula Hällström, piano.
Schubert, Kilpinen, Mikko Heiniö.
Café Sonck 19.3.2019.

De intima klubbkonserterna bakom Berghälls kyrka avslutade sin vinterserie med en högtstående liedkonsert som gärna kunde ha varit lite bättre besökt. **Sami Luttinen** och **Tuula Hällström** bjöd på finlipade tolkningar ur den centrala och även mindre centrala romansrepertoaren.

Sami Luttinen vann med sin djupas bas Timo Mustakallio-tävlingen 1993 och sedan bar det i väg till Tyskland, där han 1997 fick sitt nuvarande engagemang vid Deutsche Oper am Rhein. Därtill har han gett konserter och gjort roller i andra hus i Tyskland och på La Scala i Milano. Här hemma har vi inte hört honom så ofta.

Det är intressant att observera hur vanliga tyska Schubertlieder får annorlunda betoningar, då de sjungs av en djup bas. Luttinen har mycket att bjuda på: en mustig klang med fin resonans, härliga låga toner, kraft i höjden och ett väl fungerande kanske lite neutralt mezzavoce. Den kända *Ständchen* (Leise flehen...) sjöng han långsamt fraserande med fin andning. **Schuberts** *Die Taubenpost* som kräver ett lättare grepp lyckades han också hyfsat med, inte minst tack vare Tuula Hällströms härliga nyansering. Lite tydligare kunde den tyska texten ha varit.

På skiva

På svenska textade han alldeles utmärkt valda sånger ur **Yrjö Kilpinens** *Reflexer* till **Pär Lagerkvists** dikter, som är skrivna av den 31-årige dikteren under en svår äktenskaplig och existentiell kris. Yrjö Kilpinen lyckas tolka både optimismen och skuggorna i sångerna som några gånger får en stark dynamik med imponerande kraft också i pianostämman, inte minst i den

kulminerande sista sången *Befriad är dagen*.

Sångerna framförs transponerade för bas och allra bäst låter Luttinen nog då han tar i lite. Kilpinens lätt expressionistiska tonspråk snuddar ibland vid tonalitetsgränser och duons underbart musikaliska samspel var känsligt anpassat till variationerna i stämning och till varandra. Detta var något av en skivrelease eftersom Kilpinens och **Mikko Heiniös** sånger med Luttinen och Hällström nyligen släppts på cd.

Många operaroller

Efter pausen kom Heiniös *Sensommarsånger* till texter av **Lassi Nummi** som på ett visst sätt passade liEDDUON Luttinen-Hällström allra bäst. Heiniö skrev dem 2008 uttryckligen för basröst och piano, fastän han senare transponerade dem för baryton och orkestrerade dem. Jag vet inte hur orkestreringen låter men pianostämman är ofta tilltalande självständig i förhållande till vokallinjen. Luttinen sjunger sitt luftiga mezzavoce, Hällström lever sitt liv vid pianot och helheten blir mer än delarnas summa. Nummis känsligt intima texter är grupperade i tre par och mitt i cykeln finns en dramatisk stegrad sång till Medelhavet. Det blev en upplevelse och cykeln finns nu för första gången inspelad på skiva.

Konserten väckte en stark lust att också uppleva Sami Luttinen på operascenen, där han har sjungit de stora rollerna som Filip II, Inkvisitorn, Gurnemanz och Leporello samt även Kadmos i **Henzes** *Die Bassariden* som han fick speciellt beröm för i München 2008. På sin hemmascen i Düsseldorf har han ännu i vår på programmet *Doktor Faust* i **Prokofjevs** *Den brinnande ängeln*, Sarastro i *Trollflöjten* samt Hagen och Hundung.

JAN GRANBERG
kultur@hbl.fi